Magyarország kulturális kincseinek felfedezése Horvátországban (2022)

II. Kerületi II. Rákóczi Ferenc Gimnázium

7.HR osztály

2022.05.05-05.09

(Forrás: saját kép)

Május 5-én, egy csütörtöki napon reggel hétkor indultunk útnak a teljes osztálylétszámmal. A busznál már várt minket Négyesi Miklós, aki az elkövetkezendő öt napban az idegenvezetőnk volt. A határt Letenyénél léptük át, ahol minden akadálymentesen zajlott, majd első megállóhelyünk a várdaróci tájház volt, ahol megismertük a baranyai magyarság hagyományait. A helyiek szokása volt a „kakas ütés”, ami kapcsán a diákok is beöltözhettek kakasnak, illetve kipróbálhattak tradicionális fából készült játékokat.

Várdaróc után a Kopácsi-Rét Nemzeti Parkba tehettünk egy sétát, illetve a helyi idegenvető előadást tartott nekünk a park igen gazdag növény és állatvilágáról. A park tele volt zöld leveli békákkal, kis mocsári teknősökkel és zöld gyíkokkal, amit a kíváncsibbak meg is kíséreltek fogni. A következő állomásunk Eszék volt, ahol egy városi séta keretein belül, megnéztük az óvárost és annak főterét, a Szent Péter és Pál Nagytemplomot, illetve fotózkodtunk a „A fityó elgázolja a tankot” szobor kompozícióval. A diákok itt kaptak egy óra szabadidőt, hogy kisebb csoportokban szabadon mozoghassanak így önállóan is felfedezhessék a város egy részét.

A nap végén megérkeztük a szálláshelyet adó, Csúza faluba, ahol még a szálláshely elfoglalása előtt felkerestük Ács Gedeon, Kossuth Lajos tábori lelkészének síremlékét, majd nem sokkal az érkezésünk után várt minket a finom a vacsora. Az étkezés után a diákok még társas játékot játszottak, röplabdáztak a parkolóban, majd 11 órára mindenki a saját szobájában volt, amit az első nap izgalma miatt nem volt könnyű betartatni.

A második napunk első látnivalója az újlaki vár és templom volt. A vár három emeletén berendezett kiállítás színesen mutatta be a vár történelmét, az akkori népviseletet, a fennmaradt tárgyakat, illetve a régi idők vonatkozásaival is találkozhattunk. Újlaki Miklós által építtetett barokk templomban Kapisztrán Szent János ereklyéit is láthattuk. A meghitt templomi látogatás után Vukovárra mentünk, ahol már a buszból kinézve is jól láthattuk a délszláv háborúk nyomait a meglőtt házak falain. A városi kórház alaksorában kialakított kórház múzeum pedig hűen visszaadta a háború borzalmait. Az élethű berendezés, a viaszbábúk, a szagok, illatok elképzelhetővé tették számunkra az egykori állapotokat, amit tovább fokozott a háborúkról készített kisfilm. Szintén a témához kapcsolódóan még elmentünk a város és az ország szenvedésének egyik legismertebb szimbólumához, a horvátországi háború vukovári csatája alatt a város nagy részéhez hasonlóan súlyosan megrongálódott víztoronyhoz.

Az Ovcsarán létesített épület a háborúban elhunytaknak állít emléket. A sötét helységben a pislákoló fények, falakon futó

fény feliratok, az elhunytak kivetített képei megrendítően hatottak. Ezután az emlékhely mellett elfogyasztottuk az úticsomagunkat, majd a nap utolsó programjához, Szentlászlóba érkeztünk, ahol ez előbbiekhez kapcsolódva az háborús emlékhelyet nézetük meg, majd visszaindultunk a szálláshelyünkre a csúzai Piros Csizma panzióba.

Akik nem fáradtak el a nap során azokkal vacsora után lementünk a közeli sportpályára, ahol futóversenyben mérhettük össze a gyorsaságunkat, illetve a röplabda természetesen itt is előkerült.

Harmadik nap a horvát fővárosban, Zágrábban tettünk egy városnéző sétát, amely során megnéztük a Káptalandombon emelt székesegyházat, majd a Jellasics-teret, a Jellasics lovas szoborral a közepén, illetve a Szent-Márk templomot a róla elnevezett téren. A gyerekek itt megint szabadidőd kaptak a város önálló felfedezésére, de sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, így Zágrábot csak esőben láthattuk. Ezután még hosszú út állt előttünk, hiszen el kellett jutnunk az Istriai-félszigetre, Crikvenicába. Rossz idő ide vagy oda, a diákok ragaszkodtak a tengerben fürdéshez, így az érkezés után még megmártóztunk a jéghideg vízben.

A frissítő fürdőzés és a vacsora után elsétáltunk Crikvenica központjába, ahol a hangulatos kisváros este fényeit élvezhettük.

Másnap a híres kikötővárosba Fiume felé vettük az irányt, ahol számtalan nevezetesség és látnivaló várt ránk. A délelőttöt a Fiuméhez tartozó Tersattoban töltöttük, megnéztük a Tersattoi

Mária búcsújáró templom kápolnáját, felsétáltunk a tersattoi várba, ahol a hangulatos kávézóból horvát zeneszó hallatszott, majd II. János Pál pápa szobrát megtekintve lesétáltunk a hosszú lépcsőkön be a városközpontba. Ahol az óvárosban járva megnéztük az óratornyot, a színházat, a Kormányzói Palotát és a Baross emléktáblát, emellett érintettük még a Kossuth Lajos Korzót. A közös sétát rövid szabadidő követte, majd indultunk tovább Abbáziába, ahol a hegyoldalt gazdag villák, a partot pedig temérdek tengeri sün tarkítja. Először közös sétát tettünk a parton, majd a jó időre tekintettel a hűsítő fagyi mellett döntöttünk, majd mindenki mehetett a saját baráti körével önálló városnézésre. Érdekesség, hogy véletlenből adódóan egy felvonulással is találkoztunk, ahol a helyi magyarok is külön csoportot alkotva, zenekar kíséretében szép számmal képviselték magukat.

Miután visszatértünk Crikvenicába a tengerparton Selce irányába sétálva fürdőző helyet kerestünk, és találtunk is egy ideális helyet a napozásra, fürdésre és labdázásra.

A strandolás után még elmentünk a közeli Selcébe, ahol csodaszép homokos tengerpart várt ránk, körül néztünk a városban, majd vacsorára visszaértünk a szállásra.

Az utolsó nap sem telt eseménytelenül, először Varasdon megtekintettük az Erdődyek várkastélyát, majd a hangulatos város macskaköves utcáin sétálva megnéztük a Megyeházát, a Draskovics Palotát és a városházát. Utolsó célállomásunk a hazaindulás előtt Csáktornya volt a Zrínyiek központja. Tettünk egy sétát a csáktornyai várnál,

megcsodáltuk a Zrínyi fát és Zrínyi teljes alakos szobrát és a turulmadaras központi emlékoszlopot, majd elindultunk haza.

A visszaúton néhány pihenőt iktattunk be, fáradtan, de élményekkel tele érkeztünk meg estére Magyarországra. A diákok feldobottan meséltek szüleiknek és az utólagos visszajelzések is mind pozitívak voltak, hiszen egy közösség építő, magyarság tudatot erősítő, változatos kiránduláson vehettünk részt.